

Tuyệt Tiểu Thiên

Hoa Trà Đắng

Truyện Trung Quốc

Anh và cô là một đôi trúng tình yêu sét đánh. Ngay giây phút nhìn thấy nhau, anh đã coi cô là nữ thần của đời mình. Về thanh tú và kiều diễm cùng hòa quyện trong người con gái ấy, anh nghĩ mình do ngẫu nhiên mà có phúc gặp được cô. Anh không quên nổi. Rồi thư từ qua lại, cây cầu tình yêu đã nối 2 phương trời. Hàng năm, trước tiết thanh minh, cô đều gửi từ đất hàng Châu quê mình tới anh loại trà minh tiền. Hương thơm thoang thoảng của loại trà này khiến anh không thể nào không nhớ. Không ví nổi trà thơm như thế nào, chỉ có thể tưởng tượng hương trà như hương thơm thiếu nữ, khiến anh say mê không dứt nổi, khiến cô say mê không ngại ngần. Hai người trẻ vì tình yêu say mê, dù ở 2 miền xa lắc mà gìn giữ tình yêu qua 5 năm trời. Năm 23 tuổi, anh tới Hàng Châu cầu hôn. Anh không ngờ là cô gái thần nhiên cự tuyệt. Cô nói không muốn đi xa nhà. Anh khẩn khoản đề nghị sẽ về nhà cô ở rể, chỉ cần cô bằng lòng. Cô gái vẫn kiên quyết chối từ. Anh không hiểu ra sao, anh không tưởng tượng nổi chuyện tình từng hẹn thề cạn biển nát đá không phai lại thoáng qua như mây trôi vậy.

Một mình lui thủi quay về, cõi lòng lạnh lẽo. Rất nhanh chóng, anh cưới vợ, sinh con, sống những ngày bình thường như vô số vợ chồng khác. Chỉ trong giấc mộng, đôi khi thấp thoáng bóng hình người con gái Hàng Châu kiều diễm xa vời. Mùa xuân thứ hai sau khi anh lập gia đình, anh lại nhận được trà Minh Tiền trước tiết Thanh minh. Vẫn hương thơm thanh khiết và quyến rũ như cũ, chỉ tình yêu là không như cũ mà thôi. Vợ hỏi anh? Ai gửi thế? Anh đáp, một người bạn cũ, cô ấy biết anh thích uống trà Minh Tiền. Cứ vậy liên bảy năm. Anh âm thầm nâng giấc tâm tình người cũ, nhưng vẫn không rõ vì sao, đã cự tuyệt tình anh mà vẫn gửi trà để quyến rũ anh. Năm thứ tám, anh đi tìm câu giải đáp. Anh gặp lại, chỉ là nắm mộ. Em gái cô kể, năm ấy, khi anh tới cầu hôn, cô đã biết mình mắc chứng ung thư. Cô vẫn gượng thản nhiên nét mặt gặp anh, từ chối tình anh. Anh đi rồi, cô gục xuống tuyệt vọng, cô không muốn hủy hoại cuộc đời phía trước của anh, cô đành chọn sống những ngày cuối đời trong cô đơn tịch mịch. Cô hiểu rằng anh sẽ không thể quên được nên cô gửi gắm cho người em gái, hàng năm trước tiết thanh minh lại gửi trà Minh Tiền cho anh. Khi uống trà anh sẽ nhớ tới cô. Cô biết rằng, năm tháng trôi đi, người đàn ông trong anh trưởng thành lên, anh sẽ đủ nghị lực kìm nén sự bông bột tuổi trẻ, anh sẽ rèn được bản lĩnh thản nhiên trong mọi vui buồn. Người em gái chỉ cho anh thấy những bao gói chưa gửi đi, trên đó còn ghi nét chữ của người chị, anh đếm được ba gói. Người em gái nói, chị cô dặn rằng sau mười năm thì không cần gửi trà cho anh nữa, bởi vì anh đã có hạnh phúc và hình bóng người con gái Hàng Châu đã nhạt nhòa rồi. Anh nhớ lại từng nét mặt, từng nụ cười của cô thuở ban đầu, nhớ tới những lá thư nhạt nhoè nước mắt có ghi những lời tỏ tình ngây ngô

mà bền chặt. Có sao lại vỡ tan như mây trôi nước chảy thế này? hương trà còn thoang thoảng mà người thì tuyệt xa dấu hình. Trên máy bay, anh đề nghị cô tiếp viên mang cho anh một ca nước sôi, anh pha trà Minh Tiên của người con gái anh yêu, những lá trà tung tăng trong trong tách mãi mới chịu từ từ chìm xuống. Như là nước mắt tận đáy lòng anh vậy, một cơn sóng lui, một cơn sóng lại tới. Anh nhấp ngụm trà đầu tiên, vị chát sít mà lại đắng đắng, tựa như hoài niệm trong anh.. Ngụm trà thứ hai, chan chát pha ngòn ngọt, như ngày đầu yêu nhau tinh khôi. Ngụm trà thứ ba, không còn cảm giác ngạc nhiên, nhẹ nhẹ như gió xuân lay động. Anh hiểu ra, những kỷ niệm của anh về cô như ngụm trà thứ ba này, nếu anh sống không ra gì, sẽ uổng phí cả tấm lòng cô lo lắng. Chợt anh nhìn thấy trong ấm trà một bông hoa nhỏ xíu, nó nhỏ mà xinh xắn biết bao, đã được phơi khô qua sương gió. Anh cho bông hoa vào miệng, nhấm nhấm, một chút đắng đắng lan tỏa. Bông hoa trà đắng nhỏ xíu này chính là cô chăng? Chọn chính lúc này để cùng anh tương ngộ, bông trà đắng khiến anh hiểu rõ nỗi khổ tâm của cô. Anh nhìn ra cửa sổ máy bay, như các hành khách khác, nhưng không phải để ngắm nhìn mây trôi từng cụm, mà là để cho những dòng nước mắt dạt dào mặc sức tuôn rơi.

Tuyết Tiểu Thiên (Trung Quốc)

Tre Xanh: sưu tầm

Nguồn: Vnthuquan - Thư viện Online

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 16 tháng 9 năm 2005